

Der har under høringsrunden været fremsat en række indvendinger af navnlig teknisk karakter, og dem vil vi da se opmærksomt på. Det er i alles interesse, at ordningen bliver skruet sammen på en gennemskuelig og enkel måde, som vil gøre i hvert fald spekulation udelukket.

Socialdemokratiet synes, at der er en grundlæggende fornuftig idé i forslaget, og derfor kan vi anbefale forslaget, lovforslag nr. L 38.

Kim Andersen (V):

Som det fremgik af forespørgsel nr. F 33, som var til behandling her i salen i marts 1999, er vi i Venstre meget interesserede i at få kunsten integreret i det nye erhvervsbyggeri, der foretages her i landet. Vi er også meget optaget af at styrke billedkunstens muligheder, og det er også et synspunkt hos Venstre, at det er væsentligt at styrke markedet for kunst.

Når man tager i betragtning, hvor kritisk og hvor – ja, nærmest ængstelig skatteministeren tidligere har været over for tanken om fradrag, fradragsret for erhvervslivet ved kunstindkøb, ja, så må man sige, at skatteministeren med dette lille lovforslag, lovforslag nr. L 38, nærmest har foretaget et tigerspring ind i kulturlivet. Det vil vi gerne fra Venstres side ønske skatteministeren hjertelig tillykke med. Det tror vi kan blive til berigelse både for billedkunstnerne og måske også for skatteministeren.

Men når det er sagt, vil jeg gerne sige, at jeg skal love for, at skatteministeren har taget de små sko på i dette lovforslag. Lovforslaget opererer med en fradragsberettiget udgift på 1 pct. af bygningsudgiften til kunstnerisk udsmykning. Hvorfor ikke 2 pct., hvorfor ikke 3 pct., må jeg spørge skatteministeren. Det er meget små sko at gå i, så små, at man kan frygte for, om det ikke gør lidt ondt på skatteministerens fødder.

Men vel, det her er dog et skridt den rigtige retning. Vi har nogle spørgsmål at stille omkring Akademirådets rolle i sammenhængen. Vi vil også have nogle beregninger over, hvordan procentsatsen kan hæves, for vi vil lægge vægt på, at vi får noget smukkere byggeri her i landet, at der virkelig skabes et marked for udøvende billedkunst. Og dér tror jeg måske det ville tjene sagen, hvis vi satte fra land med lidt større kraft end det, lovforslaget her er udtryk for. Men indrømmet: Det er en åbning, det er et skridt i den rigtige retning. Det er vi positive over for at give en velvillig behandling i udvalget.

Eva Møller (KF):

Som det er fremgået af såvel det skriftlige materiale som af de to foregående ordførertaler, har lovforslaget her sin baggrund i en forespørgselsdebat i forrige samling, hvor en lang række partier i enighed mente, at det ville være en god idé både for erhvervslivet og for billedkunstnerne, at man gav mulighed for afskrivninger på kunstnerisk udsmykning af erhvervsvirksomheder.

Blandt de partier, der dengang sagde ja, var Det Konservative Folkeparti, og det vil vi gerne stå ved i dag. Vi finder, at det er rigtigt, at man kan udsmykke erhvervsvirksomheder på samme vis, som man har mulighed for at udsmykke statens bygninger. Vi tror, det vil være til glæde og gavn såvel for erhvervslivet som for kunstnerne. Så derfor vil vi godt stå bag forslaget.

Jeg kan også godt sige, at der selvfølgelig er nogle tekniske detaljer, men dem vil vi høre til i udvalget, og dem vil jeg ikke bruge tid på her.

Aage Frandsen (SF):

SF har tidligere tilkendegivet, blandt andet i forbindelse med den forespørgsel, der var i forrige folketingssamling, at vi er positive over for et forslag af den her karakter. Vi er klart tilhængere af, at danske kunstneres mulighed for at sælge deres produkter er så gode som muligt. Vi er tilhængere af, at man fra det offentliges side støtter kunsten.

Vi er på den anden side altid bekymrede for, at man skal putte for meget ind i skattesystemet. Det er uheldigt, hvis man mener, at det er via skattesystemet, man skal løse alle problemer, også kunstens problemer. Men i denne forbindelse må vi sige, at her er så en afvejning. Kan man lave en konstruktion som f.eks. den, ministeren nåede frem til, som både tilgodeser kunsten og i et vist omfang også tilgodeser, at man har et rimeligt stringent skattesystem, så er det i orden.

Under alle omstændigheder må man sige, at det er kun at tilgodeser kunsten i et vist omfang, for det er jo ikke ret meget ad den her vej; det må man helt åbent sige, at det er det ikke. Det er ikke noget særligt i forhold til det, som kunstnerne kunne være interesseret i, og som de helt berettiget kunne være interesseret i, men spørgsmålet er bare: Hvad er det, der skal klares over skatteregningen?

Når vi kan sige ja til det, er det også ud fra en, skal vi sige, mere principiel betragtning om, hvad det i virkeligheden er, man i en virksom-